

Strasti a slasti práce s lékaři

V závěru roku všichni rekapitulujeme a ohlížíme se zpět, co nám uplynulé měsíce přinesly. Říká se, že člověk si má pamatovat to dobré a hezké, na špatné zapomenout. Redakce společnosti Solen vydala letos 70 čísel odborných lékařských časopisů a při jejich vzniku se udála i spousta zábavných situací. Předkládáme výběr nejlepších pracovních poznámek, které jste především vy adresovali do našich řad. (Pozn. Všechny repliky jsou autentické a pronesli je spolupracující lékaři v konverzaci s redakčním týmem.)

Redaktorka: Dobrý den, pane doktore. Neruším?

Lékař: No, manželka zrovna chystá postel. Paní redaktorko, už Vám někdo řekl, že jste neodbytná čarodějnice?

Redaktorka: Ale no tak, pane doktore, jak se máte?

Lékař: Od té doby, co jsem v Kábulu a začínají nás denně odstřelovat, se mám čím dál lépe. S čím Vám můžu pomoci? Upozorňuji, že v tom vedru mám úplně zablokovaný mozek.

Redaktorka: Já bych se v prvé řadě zeptala, jak jste daleko s recenzním posudkem.

Lékař: Ten článek je úplně hvězdný. Zmatenosti, které text obsahuje od začátku do konce, jsem v minulosti již viděl. Bohužel, jak se později ukázalo, byly známkami závažné duševní poruchy. To není ani anglicky, ani česky, ani latinsky. Výčty jsou prezentovány formou sportovního zpravodajství. Vyloučíme-li, že autorem je Jára Cimrman, bude nezbytné celý text přepracovat. Jestli Vám recenzi nedodám do týdne, můžete mě stáhnout zaživa.

Redaktorka: To mě mrzí. A už máte tu demenci?

Lékař: Múzy mě opustily. Už jsem vyčerpal všechny možnosti omluvy, takže se mi těžko hledá další. Článek se nachází doslova již ve stadiu porodních bolestí, porod je na spadnutí, ale dojde k němu nejspíše až zítra.

Redaktorka: Je fakt, že zníte dost upracovaně, takového vás neznám.

Lékař: Ke všemu jsem si zlomil ruku, špatně vidím na jedno oko, umírá mi pes a kolabuje počítač. Když mi nejde internet, je to těžší, než kdy je feťák bez své dávky.

Redaktorka: Nejhorší je, když vy doktoři si hrajete na hrdiny a nevyhledáte pomoc kolegy.

Lékař: To máte pravdu, ale lze také říct, že pro správnou diagnostiku panické poruchy je především potřeba na nic nemyslet.

Redaktorka: Takže abychom se dostali k věci, kdy je reálné, že článek obdržím?

Lékař: Dobře, pošlu Vám beta verzi, klidně do ní řízněte. Pokud jsem to zprznil, ponechávám Vám zcela volnou škrtací ruku.

Redaktorka: A přednášet na kongres přijedete? Kdybyste mi nemohl vyhovět, uděláte mi radost... Paní doktorka tu přednášku nevezme, nemůže dělat děti.

Lékař: Ještě uvidím, ale každopádně bych se účastnil postelové sekce.

Redaktorka: Ježíšmarjá, to dojeďte. Budu se na Vás těšit. Mějte se hezky. Nashledanou.

Lékař: Pro Vás všechno, vážená, milá a líbezná. Uvidíme se.

Těšíme se, že komunikace bude i v roce 2008 oboustranně příjemná a lidsky vlídná a třeba Vás ve Vašem zodpovědném poslání i trochu mile rozptýlí a pobaví.

Iva Daňková